

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Opera pauca, ubi multa verba.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

Laudent eam importis opera ejus. Prov. 31. 31.

Ex Novo.

Venimus adorare eum. Matth. 2. 2. Cur solam exprimunt adorationem? munera tacent? Hugo Card. Magi plus habuerunt in opere, quam sermone dixerunt; quia veniebant adorare: & non solum adorant, sed munera offerunt.

Tetigit simbriam vestimenti ejus. Matth. 9. 20. Plus apud Deum impetrat opportunitas operum, quam importunitas verborum. Marci 5. 22. 23. Jairus multis orat: *filia mea &c.* sero accipit responsum. Mulier plena modestie accedit ad simbriam; fluxus sanguinis cessat. Interim filia Jairi moritur. Mulier clamat operibus, ore silet. Princeps multis verbis orat, & de morte filiae nuntium accipit, gratia donantur tacentibus, negantur loquentibus. Oliva t. 1. conc. 5.

Bonum est nos hic esse. Si vis, faciamus &c. Matth. 17. 4. Praestantiam, & bonitatem divini spectaculi laudat simplici, & unico, verbo, dicens: *bonum est.* Cur tantis paucis verbis? cur non majora dicit? Parcit Petrus verbis, ut operam suam impendat: sciens Dei gloriam non extolli verborum laudibus, sed factis. Baeza t. 3. l. 14. c. 17. §. 18.

Quid faciendo vitam aeternam possidebo? Luc. 10. 25. id est, quibus operibus promereri poterō, & sortiri, beatitudinem aeternam? Sciebat enim, quod non loquendo, sed operibus virtuosius insistendo, obtineatur felicitas. Dionys. Carthuf. hic.

Quid faciam? Luc. 16. 3. Potius cogitabat, quid faciam? quam quid dicam? sciens; quod apud justum, & infallibilem, judicem plus valeant opera virtuosa, quam verba pulchra. Id. hic. *Non in sermone est regnum Dei, sed in virtute. 1. Cor. 4. 20.*

Ostendentes ei tunicas, & vestes, quas faciebat illis Dorcas. Act. 9. 39. Cur advenientem Petrum nemo rogat pro suscitanda Tabitha, sed tantum ostendunt vestes, & tunicas, quas eis faciebat? quia efficacius urgebant Apostoli benignitatem ostensō opere, quam lacrymarum voce. Obmutescat oris loquela, cum opera clamant. Sylveira hic. q. 33.

Veniam, & cognoscam, non sermonem eorum, qui insati sunt, sed virtutem &c. 1. Cor. 4. 19.

Num. 3.

Sententia Biblica, & Patrum.

Nunquid possum deserere dulcedinem meam, fructusq. suavissimos. Judic. 9. Ficus non floret, nec ullis speciosis ornamentis se ostentat: sed fructum edic dulcissimum. Unde representat eos, qui pauca dicunt; sed multa, magnaeque faciunt. Cornelius hic.

Dic, ut sedeant hi duo filii mei &c. Matth. 20. 21. Domino libellum supplicem per os matris offerunt; accipiunt responsum; primas sedes concedi solum Candidatorum operibus,

quas credebant se his precibus obtinere. Mutate voces in labores, patientiam, *Potesis bibere calicem?* Evangelii gratia patriam, propinquos, chara omnia deserere? Oliva t. 1. conc. 5.

Res semper astimo verbis esse praestantiores. Dicitio est tanquam vestis in corpore; res autem sunt carnes, & nervi. Clem. Alex. l. 1. Strom.

Qualis sermo, talis est vita. Arbor autem cognoscitur ex fructibus; non ex floribus, & foliis, ac ramis. Id. l. 3. Strom. verba se in modum habent foliorum, opus autem instat fructus. S. Ephrem. de perfectione Monachi.

§. VI.

Opera pauca, ubi multa verba.

Responditq. omnis populus simul: cuncta, quae locutus est Dominus faciemus. Ex. 19. 8. Grandis pollicitatio instabilitatem eorum velut praemonstrabat. Did. Nils D. 2. Epiph.

Praeceperat Jeshue populo dicens: non clamabitis, neque audietur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egredietur. Jos. 6. 10 & 21. Saepius praeceptum replicat, quia interesse ad victoriam silentium noverat. Nec opinio fefellit. *Ceperunt civitatem, & interfecerunt omnia, quae in caerant. v. 20. 21.* Non multo post Hai oppidum expugnare tentant; sed statim terga vertentes percussi sunt a viris urbis Hai. Quae causa? quia Jericho oppugnantes verbis abstinerunt: Hai invadentes grandiloqua, ac superba verba iactarunt. *Non ascendat, inquit exploratores, omnis populus, sed duo, vel tria millia, virorum pergant; & deleant civitatem: quare omnis populus frustra vexabitur contra hostes paucissimos? Jos. 7. 3.*

De somno confurgens dixit in animo suo: egrediar sicut ante feci &c. Judic. 16. 20. S. Ambros. ep. 70. tacenti ad opera agilitas detrahit; loquenti autem nec vigor, nec gratia manebat. Apud Escobar t. r. Coll. Chr. l. 12. obl. 8.

Non concidat cor cujusquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnabo adversus Philistaeum. 1. Reg. 17. 32. Armorum imperites duellum non timet, quia gigantem supra humanae naturae terminos se essentem plus timore, quam corpore, vidit. Imbecilla futura opera credidit, cujus superbas minas audivit. Quae hujus audaciae causa? S. Basilus Seleuc. or. 15. aderat Goliath altum vociferans. Non timuit vociferantem, quia haud falsus putavit imbellem. Primō ritu profleritur, qui canibus victos hostes promittebat superbus. Naxera in Jos. 7. §. 10. Saepi imbecilliora sunt opera, cujus grandiora sunt verba.

Sit sermo vester est, est; non, non. Matth. 5. 37. Ideo bis dicitur, est, est, non, non: ut, quod ore confirmas; operibus probes; & quod verbō neges, factis non confirmes. V. Bedal. 1. hic.

Non omnis, qui dicit mihi Domine, Domine,

mine, intrabit in regnum caelorum &c. Matth. 7. 21. Invocat Deum, qui corde, ore, & opere, Dominum confitetur. Unde non, qui bis, sed qui ter dicit Domine, Domine, Domine, invocatur; & omnis talis salvus erit. Joëlis 2. 32. *omnis, qui invocaverit nomen Domini, salvus erit.* Hugo Card. in Matth. hic. Omnes Christiani dicunt, Domine, Domine, corde credendo, & ore loquendo; sed non faciunt opere, obediendo: ideo oportet ter dicere Domine; & sic per obedientiam habebimus regnum caelorum. S. Vincent. Ferr. f. 2. D. 4. post octav. Pasche.

Sequar te quocunque ieris. Luc. 9. 57. S. Chrysol. f. 19. ad omnia posse sequi, quis promittit? Dixisset cautius: sequar te, quocunque iusseris; humanius certe, quocunque voveris. Aderat ibidem alius, qui nec verbum loquebatur; cui Christus v. 59. *sequere me.* S. Ambros. f. 3. de Sanctis cur ergo, cum ab altero interpellatus fuerit, ut, quocunque iisset, religiosi servitii causâ sequeretur eum; alteri magis dixerit, qui eum sequi cunctabatur, *sequere me:* & priore spretò, atque despectò, alium potius tacentem delegerit? Respondet: eum elegit, non qui verbis promptus, devotione piger; sed qui est linguâ tacitus, menteque devotus. Plinius: qui celerius fari cæpere, tardius ingredi incipiunt. Natura confirmat, quod dico: dico: quorum solutior ad loquendum properat lingua, ij impeditioribus pedibus, & remissioribus manibus. Did. Niss. D. 2. post Epiph. §. 5.

Implete hydras aquâ. Joan. 2. 7. Ab eo, qui pauca loquitur, multum expecta: verum de illo, qui multum garrit, nihil tibi promitte. Quam paucis verbis ad hoc miraculum utitur Christus: *Implete hydras aquâ,* inquit, nec quidquam amplius. Id. ib.

Domine, video, quia propheta es tu. Joan. 4. 19. Jam tertio eum Dominum vocat. v. 11. *Domine, neque in quo haurias, haves.* v. 15. *Domine, da mihi hanc aquam.* & v. 19. *Domine, video &c.* Facite bis solum dicunt, Matth. 25. 11. deest tertium Domine. Gregorius; & Hilarius: fide, & spe, bis dicunt Domine, Domine: & quia non habuerunt charitatem, non valuerunt tertio dicere, Domine. Gregorius, & Hilarius: fide, & spe, bis dicunt Domine, Domine: & quia non habuerunt charitatem, non valuerunt tertio dicere, Domine. At Samaritana fide credidit Prophetam, & Messiam; spe speravit aquam vivam; charitate cucurrit ad civitatem, & omnes traxit ad Christum: & ideo meruit ingredi ad nuptias Agri. Sylveira hic.

§. VII.

Opera supererogatoria suadentur.

Puella, cui dixero, & illa responderit, bibe, quin & carmelis tuis dabo &c. Gen. 24. 14. Servus Abraham petiit signum à Domino, ut cognosceret illam esse, quam elegerat uxorem Isaac; quæ plura faceret, quam ipse postulare. Sic est præcipuum signum, quod illas animas eligit Deus in sponsas Unigeniti Filii sui: *Polyanth. Sacra. Tom. II.*

quæ, non contentæ facere, quod ab eis petitur; multò plura faciunt. Diez D. Palmar.

Abjicite deos alienos &c. Gen. 35. 2. Fecerunt; & insuper in aures obtulerunt: nè minus pietas faceret pro altari Domino construendo, quam fecerat pro vitulo conflando amentia: *abjecerunt ei omnes deos alienos, quos habebant; & in aures, quæ erant in auribus eorum.* Rupertus l. 1. de consilio c. 16. non contenti facere, quod præceptum est, ultrò sese extendunt ad illud, quod præceptò majus, & amplius est. Naxera in Jos. 21. §. 15.

Fecerunt ergo filii Israel, sicut præcepit eis Josue, portantes de medio Jordanis alveo duodecim lapides. Jos. 4. 8. sed Josue v. 9. *alios quoque lapides posuit in medio Jordanis alveo, ubi steterunt Sacerdotes, qui portabant arcam fœderis. in illo die magnificavit Dominus Josue coram omni Israel.* v. 14.

Dixerunt Moysi: plus offert populus, quam necessarium est. Ex. 36. 5. Abulens: Populus ad Deum valde affectuosè movebatur, & faciebat, quod DEUS mandaverat, & aliquid ultra.

In viis justitiæ ambulo, in medio semitarum judicii. Prov. 8. 20. Virginem testinantem ad templum quæris? frustra quæris, si non quæris eum in viis justitiæ. Nota: non in via justitiæ ambulat, sed in viis. id est, sunt, qui justitiæ unam solum viam esse putent. Quæ sunt semitæ? ea Sanctimoniarum opera; quæ tibi non justitiæ, sed fervor deligit, & præscribit. Nisi ultra leges tuas aliqua tibi imperes, non ambulas in semitis. Adverte tamen: prius ambulandum in viis justitiæ; & deinde in semitis judicii. Primò imple, quæ ceteri agunt, quæ tibi religio indicit: mox, cum ea expleveris, filicet, singularia peffice, quæ tibi fervor suadet. Oliva l. 4. Strom, §. in viis justitiæ &c.

Docebit nos vias suas; & ambulabimus in semitis ejus. II. 2. 3. Oleaster hic: Dominus vias docet; sed ipsi in semitis ambulant: quoniam multa, præter leges, homines inspirati fecerunt, quæ consilia dicuntur, & æctiora legibus sunt.

Si vis perfectus esse &c. Matth. 19. 21. Acceptor est Christo, & toti cœlesti curiæ, ille, qui non solum contentus mandatorum custodia; sed in ampliora suspirat; & operibus nititur ad majora; quam is, qui solum graditur illorum suavem viam, cum quibus teneri, possiderique, possunt divitiæ, honores, & potentatus; & commercia exerceri, & participare conjugio. Sim. Cass. l. 9. c. 46.

Non accepistis spiritum servitutis &c. Rom. 8. 15. Servitute deposita in libertatem filiorum transivimus. Sed quæ differentia servitutis, & libertatis? Servi intrâ legum præscripta toti continentur: non sic filii; qui sic patrem legislatorem amant, eaque libertate leges amplectuntur; ut minime intrâ earum observantiam conclusi, ulterius quid intendant, & etiam faciant. Baeza t. 2. l. 6. c. 1. §. 3.